

ת"פ 53177/02/16 - מדינת ישראל נגד איברהים אל הואשלה

ת"פ 53177-02-16
17 ינואר 2018

בית משפט השלום קריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

המאשימה

מדינת ישראל

בעניין:

נגד

הנאשם

איברהים אל הואשלה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נופר לוי ומתמחה רפי עמוס

הנאשם באמצעות שב"ס ובא כוחו עו"ד חסונה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **קבלת רכב גנוב וסיוע לחבלה במזיד ברכב**, עבירות בניגוד לסעיפים 413 ו-413א סעיף 31 בהתאמה לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 20.2.16-21.2.16 פרץ אחר לרכב חונה בכך שהחדיר חפץ חד לצילינדר דלת הנהג, פתח את מנגנון הנעילה נכנס לרכב, ונכנס פנימה, בעוד הנאשם מסייע לו. האחר הניע את הרכב בכך ששבר את מנגנון ההנעה, החל בנסיעה מהמקום והעביר הרכב לנאשם. במעשיו נטל הנאשם את הרכב ללא רשות מבעליו כשהוא מתכוון לשלול אותו שלילת קבע. בהמשך נתפס הנאשם במחסום מיתר מכיוון שטחי ישראל לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית. הצידו שהיה ברכב לא נמצא מעולם (כלי עבודה שונים: דיסקים קונגואים מסורים ועוד).

הסדר הטיעון

2. ביום 19.9.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע. ההסדר כלל הסכמה לעניין העונש, הצדדים יעתרו במשותף לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים בעבירות רכוש מסוג פשע, מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירות מסוג עוון, קנס

עמוד 1

בסך 5,000 ₪ כאשר 2,000 ₪ יקוזזו מההפקדה בתיק והיתרה תשולם ב- 10 תשלומים. עוד סוכם שהתנאים המגבילים הקיימים, יבוטלו.

3. ביום 11.12.17, לאחר שהנאשם נשפט לעונש מאסר בתיק אחר, הוצג הסדר לפיו המאשימה תעתור ל- 6 חודשי מאסר בפועל בעוד ההגנה תטען ללא מגבלה, וכן הוסכם כי יוטלו מאסרים מותנים לשיקול דעת בית המשפט וקנס בסך 2000 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו. לדבריו מתחם העונש ההולם בעבירות של התפרצות לרכב עומד על 6-12 חודשי מאסר וענישה נלווית. (לא הוצג מתחם לעבירה של קבלת רכב גנוב). לדבריו אין מדובר במעידה חד פעמית שכן הנאשם נשפט לאחרונה על עבירות דומות. לאור ההסדר שהוצג עתר להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר וענישה נלווית, זאת במצטבר למאסר אותו מרצה עתה.

5. ב"כ הנאשם ציין כי בתיק זה הוצג מלכתחילה הסדר לפיו הנאשם ירצה מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות. לאור העובדה שהנאשם ירצה מאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות, ביקש להסתפק במאסר קצר יותר ולהורות שירות שירות בחופף למאסר אותו מרצה עתה, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לפיה בתי המשפט נוהגים לעשות "יחס ההמרה" כך שכל חודש מאסר בפועל הוא שווה ערך ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

6. הנאשם הביע על מעשיו ציין שלא יעשה שוב עבירות וכי הוא רוצה ללכת הביתה לעבוד.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך המוגן** הנפגע בעבירות של קבלת רכב גנוב וסיוע לחבלה במזיד הוא שמירה על קניינו של אדם. שמירה על סדר ציבורי תקין והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

על עבירת גניבת הרכב ראו דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל**

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

ראו דברי ההסבר לתיקון מס' 32 לחוק העונשין (דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 32), התש"ן-1989, ה"ח 1959, 26):

"כלי הרכב בהרכבה מובנים דומה מאד לביתו של האדם. הוא משמש גם אמצעי תנועה וכלי עבודה להרבה מאד אנשים. במובנים רבים הרכבה הוא שלוחת ביתו של הפרט".

8. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני - גבוה. הנאשם סייע לאחר לחבל במזיד ברכב, וקיבל לידי את הרכב הגנוב. אמנם הנאשם לא הורשע בגניבת הרכב, אך חלקו בפרשה מהווה חוליה משמעותית בשרשרת העבריינית שראשיתה בגניבת הרכב.

ראו בעניין זה את דברי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז) 9097-03-11, **מהנדס סאלימה בן אנואר נ' מדינת ישראל**:

"אינני מתעלם מכך שהמערער לא פרץ לדירת בעל הרכב, לא גנב את מפתחות הרכב, ולא הסיע אותו למקום המפגש, אלא 'רק' נהג בו ממקום המפגש לכיוון שטחי הרש"פ בשליחותו של הסוחר ברכב גנוב. עם זאת, המערער שימש חוליה חשובה בשרשרת שכן אלמלא נהג ברכב לכיוון הרש"פ תמורת תשלום... לא ניתן היה לממש את המטרה של גניבת רכב...".

וידגש, העונש שנקבע בחוק לקבלת רכב גנוב זהה לעונש שנקבע לגניבת הרכב - 7 שנות מאסר.

9. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהנאשם לא ביצע העבירות לבדו וחלקו היה קטן יותר משל האחר, לכך שהיה נוכח במקום בעת שהרכב נפרץ ונגנב ואף סייע לאחר לחבל במזיד ברכב. נתתי דעתי לכך שהנאשם נהג ברכב במחסום מיתר לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית ולכך שברכב היו כלי עבודה שונים אשר לא נמצאו. נתתי דעתי לנזק שגרם האחר לרכב, בסיועו של הנאשם - שבירת מנגנון ההנעה.

בעובדות כתב האישום אין אינדיקציה לכך שהעבירות בוצעו בתחכום או שהיה תכנון מוקדם. אין אינדיקציה להשפעת האחר על הנאשם.

10. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו למשל:

· רע"פ 10116/06 **יובל כהן נגד מדינת ישראל** (17.12.06) בית המשפט העליון, הותר על כנו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, שהושתו על נאשם שהורשע בכתב אישום שהכיל חמישה אישומים שכללו עבירות גניבת רכב, מרמה וקבלת רכב גנוב. בית המשפט חזר והדגיש את הצורך להילחם בתופעה של גניבת רכב, לרבות אלו המקבלים את הרכב הגנוב בהיותם חלק משרשרת מבצעי העבירות.

· עפ"ג (מרכז) 19136-03-15 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (21.6.15). קבלת רכב גנוב, חבלה במזיד ברכב, נהיגה פוחזת, נהיגה באור אדום והפרעה לשוטרי נדון ל-12 ח' מאסר וענישה נלווית. הערעור נדחה בהסכמת המערער.

· ע"פ (י-ם) 17006-05-14 **ענאן ח'רטביל נ' מדינת ישראל**, (16.02.2015), קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט קמא גזר על המערער 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, קבע כי המתחם נע ממאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר

עמוד 3

וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

· עפ"ג (מרכז) 25072-06-13 **מוגרי נ' מדינת ישראל** (10.9.13). סיוע בקבלת רכב גנוב. נדון 6 חודשי מאסר והפעלת 6 חודשי מאסר מותנה בחופף. הערעור נדחה.

· עפ"ג (מרכז) 29574-02-13 **מדינת ישראל נ' אלפקיר** (פורסם בנבו, 24.2.13) התקבל ערעור של המדינה על קולת העונש של נאשם, שהורשע בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מתוכו, ניסיון גניבת רכב, חבלה במזיד לרכב, החזקת כלי פריצה ובעבירות נלוות. עונשו של הנאשם הוחמר מ- 14 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים.

· ת"פ (ב"ש) 41169-11-16 **מדינת ישראל נ' אל סאנע** (11.5.17), קבלת רכב חשוד כגנוב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, החזקת רכוש חשוד כגנוב, הסגת גבול והיזק לרכוב במזיד. נגזרו 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. הופעל מאסר מותנה בן 10 חודשים כך שסך הכל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר.

· ת"פ (ב"ש) 52580-10-15 **מדינת ישראל נ' ערף מטיראת ואח'**, (05.12.2016), קבלת רכב גנוב, נאשם 1 הורשע גם בנהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, ונאשם 2 הורשע גם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה- נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· ת"פ (כ"ס) 59147-03-14 **מדינת ישראל נ' אלעביד**. (6.9.16) קבלת רכב גנוב (מחפרון) - מע"ת וענישה נלווית.

· ת"פ (כ"ס) 22908-01-14 **מדינת ישראל נ' עזבה** (15.7.14) קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא רישיון נהיגה ורישיון רכב. 15 ח' מאסר וענישה נלווית.

11. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות בנסיבות תיק זה נע מ- 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

12. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו.
- זקפתי לחובתו עברו הפלילי. הנאשם מרצה כיום מאסר בתיק אחר, בגין עבירות דומות אשר ביצע לאחר שכבר הורשע בתיק זה ובעודו ממתין לגזר דינו.
- לקחתי בחשבון את ההסדר הראשוני אליו הגיעו הצדדים במסגרתו הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

· לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מטיעוני ההגנה.

"יחס ההמרה" בין תקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין תקופת מאסר לריצוי בפועל

14. בחנתי את הפסיקה הנוהגת במקרים בהם מלכתחילה סבר בית המשפט כי ניתן לרצות את המאסר בעבודות שירות אך בשל אי התאמה נגזר מאסר בפועל.

· רע"פ 642/14 ל.י. נ' מדינת ישראל:

בית משפט קמא גזר על המערער 6 חודשי מאסר. לאחר גזירת הדין הופנה המערער לממונה על עבודות השירות ונמצא לא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות, לפיכך הורה בית המשפט כי המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריח.

בית המשפט המחוזי בע"פ (ב"ש) 11747-03-13 קבע כי: "אכן נפלה טעות מלפני בימ"ש קמא עת נתן את גזר הדין בטרם פנה לממונה על עבודות השירות ובטרם בחן את יכולתו של המערער לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. **יתכן, כי בימ"ש קמא לא היה מגיע לאותה מסקנה ולאותו עונש, במידה וחוות הדעת השלילית של הממונה על עבודות השירות היתה עומד בפניו בטרם מתן הגזר הדין**". בשים לב לחומרת העבירות ולכך שהאפשרות לרצות עבודות שירות נשללה "בין היתר בשל עמדתו של המערער" לא מצא בית המשפט המחוזי להתערב בעונשו.

בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 483/14 דוד אמסלם נ' מדינת ישראל:

בית משפט קמא הרשיע את המערער וביקש להטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לאחר שהמערער נמצא לא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות בשל מצבו הבריאותי, נגזרו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המערער וקבע כי תחת עונש המאסר ירצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

המערער הגיש בקשת רשות ערעור בטענה כי עונשו הוחמר בבית המשפט המחוזי. בקשה זו נדחתה לאחר שבית המשפט העליון קבע כי המערער נתן הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות לתקופה ארוכה יותר מזו אשר נגזרה עליו מלכתחילה לריצוי בפועל. בית המשפט ציין בפסיקה 16 לפסק הדין כי: "**הדין איננו מכיר ב"יחס המרה" כלשהו בין מאסר ממש לבין מאסר בדרך של עבודות שירות, באופן אשר עשוי לבטא את ההבדל הקיים בין אופני ריצוי עונש המאסר**".

· ע"פ 3517/11 אילנה שמשון נ' מדינת ישראל:

בית המשפט המחוזי סבר כי ניתן להטיל על המערער עונש של חצי שנה מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, עונש שהיה מוסכם על המדינה, אולם המערער לא שיתפה פעולה עם הממונה על עבודות השירות ולכן נמנע בית המשפט מלהטיל עונש זה וגזר על המערער 75 יום מאסר בפועל.

ערעורה של המערער בבית המשפט העליון נדחה, לצד זאת הוענקה למערער הזדמנות אחרונה, על פי העדפתה, לשאת בעונש המקורי שהוטל עליה - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

· עפ"ג (ת"א) 13303-02-16 רוני קייט נ' מדינת ישראל:

בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4-8 חודשי מאסר. המערער הופנה לממונה אך פעם אחר פעם התייצב ללא המסמכים הרפואיים הנדרשים. בית משפט קמא הסיק שהמערער לא רוצה לבצע עבודות שירות וגזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המערער. קבע כי המתחם נע בין 3-8 חודשים, והעמיד המאסר על 3 חודשים ויום, תוך שקבע כי הסיבה היחידה לאי כשירות המערער לעבודות שירות היא עקב מצבו הרפואי, וכי **"את המעבר המאוד משמעותי בין מאסר שירות לבין עבודות שירות למאסר מאחורי סורג ובריח צריך היה לתרגם לכלל תקופת המאסר"**.

· עפ"ג (ת"א) 25336-03-16 ברבי נ' מדינת ישראל:

בית המשפט המחוזי קבע "יחס המרה" של חודש מאסר בפועל במקום 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. לדברי כב' הש' בן יוסף: "8 שעות עבודה ביום בהן מוגבלת חירותו של עובד השירות מתמטית הן שליש משעות היום בו מוגבלת חירותו של האסיר בבית הסוהר. ההגבלות הנוספות החלות על עבודות השירות אחרי שעות העבודה מתקזזות אל מול שהות מאחורי סורג ובריח לעומת שהייה בתנאי חירות, ומול ימי השבת שבהם אין עובדים, אך שוהים מאחורי סורג ובריח."

15. מהפסיקה שלעיל עולה כי במקרים בהם מלכתחילה סבר בית המשפט כי ניתן לגזור מאסר בעבודות שירות, אך בשל אי התאמה לריצוי בעבודות שירות מוטל מאסר בפועל, הרי שתקופת המאסר בפועל, בדרך כלל, קצרה יותר מתקופת עבודות השירות, ומגיעה עד לכדי שליש מתקופת עבודות השירות. כל מקרה ונסיבותיו. בין היתר נשקלת סיבת אי ההתאמה לריצוי עבודות השירות.

16. בתיק שבפני קבעתי כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר למשך 5 חודשים. עוד קבעתי כי בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות מהמתחם.

17. בנסיבות שבפני, אי התאמת הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, אינה נובעת ממצבו הרפואי, אלא נעוצה אך ורק בהתנהלותו של הנאשם. המניעה היחידה הינה כי בשל עבירות נוספות שביצע בעודו ממתין לגזר דינו בתיק זה, נגזר עליו עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח ולפיכך כבר לא קיימת האפשרות לגזור עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.

18. לאור האמור, לא מצאתי כי בנתונים אלו ניתן להסתפק בחודשיים מאסר בפועל, כפי שעתר ב"כ הנאשם, תוך חריגה בלתי מוצדקת ממתחם העונש ההולם.

19. לפני משורת הדין, מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ולהסתפק ב- 5 חודשי מאסר וענישה נלווית.

חפיפת עונשי המאסר

20. שקלתי האם בנסיבות שבפני ראוי שהמאסר אשר יוטל ירוצה בחופף או במצטבר למאסר אותו הנאשם מרצה עתה.

בעניין זה ראו דברי בית המשפט העליון מפי כב' השופט שוהם בע"פ 3834/10 - **שמעון והבה נ' מדינת ישראל**. תק-על 2013(1), 8732:

"ברירת המחדל הקבועה בהוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, קובעת כי מקום בו נאשם נידון לעונשי מאסר בגין עבירות שונות ובית המשפט לא הורה כי ישא את העונשים במצטבר, ישא הנאשם בעונש המאסר הארוך ביותר מבין עונשי המאסר שהושתו עליו. בגדר זאת, נתון לבית המשפט שיקול דעת לקבוע האם ירוצו העונשים במצטבר או שמא בחופף. במסגרת הפעלת שיקול דעתו, "על בית המשפט לאזן בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי, נקיטת מידת חסד עם הנאשם, המאפשרת לו לרצות את העונש החמור כדי לכפר על עוונותיו" (עניין תפאל, בעמ' 872).

ראו גם ע"פ 395/75 **צור נ. מ"י** פד"י ל(2) 589, 598. פסקה 15:

"הכלל הינו ריצוי בחופף והחריג הינו ריצוי העונשים במצטבר. פרשנות זו נומקה במידת החסד שיש לנקוט עם הנאשם תוך הותרת פתח של תקווה לחופש ולחיים חדשים כחלק מההכרה בערכו האנושי של כל אדם באשר הוא אדם. לצד זאת מצוי אף השיקול בדבר שיקומו של הנאשם והשתלבותו מחדש בחברה. מנגד, החריג המאפשר צבירת העונשים מבוסס על האינטרס החברתי במיצוי הדין עם נאשם שהורשע במספר עבירות חמורות, ועל מתן משקל לשיקולי הגמול, המניעה והרתעה עקב חומרת העבירות ונסיבות ביצוען".

בע"פ 6867/06 **בוטרוס עזאם נ. מ"י** (פורסם בנבו) בפסקה 16 נקבע:

"בפסיקה הוזכרו שיקולים רבים להכרעה בשאלה האם לחפוף או לצבור את העונשים בכל מקרה ומקרה. שיקולים אלו, יש לצייין, חופפים ברובם שיקולי ענישה כלליים. כך הוזכר השיקול בדבר סוג העבירות בהן הורשע הנאשם וחומרתן; אופי המעשים ונסיבות ביצועם; וכן חומרת הפגיעה בקורבן העבירה. שיקול נוסף הינו עוצמת הזיקה המתקיימת בין המעשים השונים בגינם הורשע הנאשם. מעשים הכרוכים זה בזה עד כדי היותם מסכת עובדתית אחת עשויים להצדיק ענישה חופפת. שיקולים נוספים עניינם גילו של הנאשם, עברו הפלילי, הודאה במעשים, הבעת חרטה כנה על ביצועם, וכן מצוקה קשה ממנה סבל הנאשם מכל מקום נקבע כי כל מקרה לנסיבותיו."

21. בנסיבותיו של הנאשם שבפני מצאתי כי לאור חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, ולאור העובדה שחזר לבצע עבירות נוספות דומות עת המתין לגזר דינו, יש ליתן משקל לא מבוטל לאינטרס החברתי של מיצוי הדין עם הנאשם, אינטרס הגמול והרתעה.

עם זאת, מצאתי כי יש גם מקום לנקוט עם הנאשם מידת חסד, בשים לב לגילו הצעיר ולאור העובדה כי הנאשם מרצה היום את מאסרו הראשון, מאסר ממושך בן 27 חודשים, אשר יש לקוות כי יהא בו כדי להרתיע את הנאשם מלחזור לסורו ולהציב עבורו גבולות ברורים.

22. לאור האמור, מצאתי הצדקה כי המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה ירוצה חלקו במצטבר, וחלקו בחופף למאסר אותו מרצה כעת.

עונשו של הנאשם

23. **לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

- א. 5 חודשי מאסר בפועל. מתוכם 2 חודשים בחופף למאסר אותו מרצה עתה ו- 3 חודשים במצטבר.
- ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. מאסר למשך 7 חודשים וזאת על תנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 החל מיום 1.3.18.
ככל שקיים פיקדון בתיק, יקוזז הקנס מתוך הפיקדון.
בשים לב שההסדר לא כלל רכיב של פסילה בפועל, לא תוטל פסילה בתיק זה.

זכות ערעור כחוק.

ככל שיש מוצגים - יושמדו בחלופי תקופת הערעור

ניתנה והודעה היום א'
שבט תשע"ח,
17/01/2018 במעמד
הנוכחים.
נועה חקלאי, שופטת

הוקלדעלידידינאלזון